

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Харківській області
Слідчий відділ
вул. Миросицька, 2, м. Харків, 61002, тел./факс (057) 700-03-21
www.ssu.gov.ua Код СДРПОУ 20001711

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Харків

«30» травня 2023 року

Слідчий 1-го відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Харківській області капітан юстиції Білик Віра Олександрівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за №12022221080000632 від 19.10.2022 за ознаками кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч.1 ст.438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 276-278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Каширського Павла Петровича (рос. Каширского Павла Петровича), 29.07.1992 року народження, уродженця м.Черняховськ, Калінінградської області, РФ, документованого паспортом громадянина Російської Федерації серії 2712 №412943, виданим 13.08.2012 відділенням УФМС Росії по Калінінградській області, Черняховського району та закордонним паспортом громадянина Російської Федерації, серії 73 №0721143, виданим 18.06.2013 органом ФМС Росії №39026, зареєстрованого по вул.Чкалова, 4, кв.49, м.Черняховськ, Калінінградської області, рф, старшого оперуповноваженого відділу УФСБ Росії по Балтійському флоту і військам Калінінградської області, місце знаходження якого на даний час не встановлено,-

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК України, тобто у віданні наказу на

жорстоке поводження з цивільним населенням та на вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

Каширський П.П. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину) вчиненого за наступних обставин:

Статті 3, 28 Конституції України передбачають, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03 липня 1954 року, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни.

Згідно ст.3 Конвенції з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто hors de combat (поза боєм) унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поводяться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб: а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури; б) захоплення заручників; с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження; д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Згідно з ч.1 ст.4 зазначеної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч.1, ч.2, ч.3 ст.6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через

рік після загального припинення бойових дій.

Згідно зі ст.27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до ст.31 Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Крім того, ст.32 Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

У відповідності до статей 51 та 52 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (Протокол ратифіковано із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР № 7960-XI від 18.08.89) (далі – Додатковий протокол I) цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення. Цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є воєнними об'єктами. Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Женевськими конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поведуться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками

цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: 1) вбивство; 2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; 3) тілесні покарання; 4) каліцтво; б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; д) колективне покарання; е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов'язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

Статтею 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року Україна підтверджує свої зобов'язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України.

Представниками влади і збройних сил російської федерації, всупереч міжнародному правопорядку, нехтуючи державним суверенітетом України, з 20 лютого 2014 року розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У результаті указаних протиправних дій російською федерацією було тимчасово окуповано АР Крим, м. Севастополь, частини Донецької і Луганської областей України, де створені окупаційні адміністрації рф.

Окупація указаних територій не принесла бажаних результатів, а тому представниками влади і збройних сил російської федерації вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням збройних сил та інших військових формувань російської федерації.

З огляду на викладене, між державами рф та Україна з 20 лютого 2014 року триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

24 лютого 2022 року о 5 годині збройними силами російської федерації здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України та цивільним об'єктам, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань рф здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

Після 24.02.2022 (більш точної дати та часу під час досудового розслідування не встановлено) для придушення будь-яких проявів незгоди з політикою окупаційної влади, насильного примушування до співпраці з її представниками та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Харківської області, у тому числі м. Балаклії, представниками влади РФ залучено працівників Управління Федеральної служби безпеки РФ, зокрема працівників УФСБ РФ по

балтійському флоту (в/ч №46443).

У ході активних бойових дій, з метою подальшого руху ЗС РФ у напрямку м.Харків та забезпечення подолання супротиву військ України на території Харківської області військовослужбовцями ЗС РФ 24.02.2022 взято під повний контроль ряд населених пунктів Балаклійської територіальної громади Ізюмського району Харківської області, а з 03.03.2022 безпосередньо м.Балаклія, Харківської області.

В цей час на території вказаних населених пунктів перебувало цивільне населення, яке не брало участі у збройному конфлікті.

Маючи повний контроль над м.Балаклія, Харківської області військовослужбовці ЗС РФ переконались, що на території населеного пункту проживає цивільне населення, яке не бере участі у збройному конфлікті та не може чинити будь-якого супротиву волі окупантів, а також, що на території міста та поза його межами не розміщені військові об'єкти та підрозділи Збройних Сил України.

Реалізуючи політику держави-агресора щодо широкомасштабних нападів на місцевих мешканців, зокрема й колишніх та діючих працівників правоохоронних органів, представників органів місцевого самоврядування, що не перебували при виконанні своїх професійних обов'язків та які незгодні з діями окупаційної влади, спрямованими на відокремлення Харківської області від України та приєднання її територій до складу Російської Федерації, в порушення ст.ст.3, 28, 68 Конституції України, ст.ст.1, 2, 3, 4, 6, 31, 32, 33, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 року, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954 (далі – Конвенція), ст.ст.51, 52, 75 Додаткового протоколу I, упродовж 2022 року, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Балаклія, Ізюмського району, Харківської області за наказом співробітника служби Федеральної служби безпеки РФ Каширського Павла Петровича, 29.07.1992 року народження, за попередньою змовою з іншими невідомими у ході досудового розслідування особами з числа працівників вказаного управління та інших військових підрозділів РФ, маючи умисел на порушення законів та звичаїв війни, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, у формі жорстокого поводження з цивільним населенням, незаконно, без складання будь-яких процесуальних документів, із застосуванням фізичної сили, затримували (нелегально ув'язнювали) потерпілих, після чого під примусом та погрожуючи позбавленням життя, останніх та їх рідних, привозили до спеціально облаштованої катівні, розташованій у будівлі Балаклійського ВПД №1 Ізюмського РУП ГУНП в Харківській області за адресою: м.Балаклія, вул. Жовтнева, 33, де із застосуванням фізичного насильства, погроз позбавленням життя, катування електрострумом за допомогою спеціального пристрою, імітації розстрілу, допитували та примушували до негласної співпраці з Федеральною службою безпеки РФ.

Так, 18.04.2022 (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) Каширський П.П. в порушення вимог ст.ст.51, 75 Додаткового протоколу I та ст.ст.3, 27, 32 Конвенції, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки, переслідуючи прямий єдиний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі особи та подальше її незаконне утримання із застосуванням тортур та катувань, віддав наказ невиконаним в ході досудового розслідування особам з числа військових підрозділів РФ на затримання з подальшим незаконним утриманням потерпілого Ковриги Івана Олександровича, 02.02.1989 року народження, із застосуванням тортур та катуванням останнього.

На виконання наказу Каширського П.П. невиконані в ході досудового розслідування особи з числа працівників федеральної служби безпеки та інших військових підрозділів РФ, 18.04.2022 (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), перебуваючи на блокпосту, біля будівлі «Горгазу», розташованої за адресою: вул. Медова, 7, м.Балаклія, Ізюмського району, Харківської області зупинили Ковригу І.О., який рухався на автомобілі марки «Nissan Almera», д.н.АХ2228СМ, та, погрожуючи вогнепальною автоматичною зброєю, із застосуванням заходів фізичного впливу, створивши тим самим загрозу його життю і здоров'ю, незаконно затримали потерпілого та доставили до приміщення «Горгазу» та завели до підвального приміщення.

В цей же день Ковригу І.О. проти його волі невиконані особи із застосуванням фізичної сили доставили до захопленої будівлі Балаклійського ВПД №1 Ізюмського РУП ГУНП в Харківській області, розташованої за адресою: вул.Жовтнева, 33, м.Балаклія, Ізюмського району, Харківської області, де останнього помістили до камери у приміщенні ІТТ та незаконно утримували там з 18.04.2022 по 28.04.2022, що є порушенням пункту «а» статті 3 Конвенції в частині заборони жорстокого поводження з особою.

У період з 18.04.2022 по 23.04.2022, у порушення ч.2 ст.51, ч.2 ст.75 Додаткового протоколу I, за наказом Каширського П.П. та в його присутності потерпілого Ковригу І.О. тричі допитували із застосуванням фіксації в одному положенні, сидячи на стільці, переважно з одягнутою на очі шапкою. Під час допитів потерпілому наносились хаотичні удари руками та ногами по всьому тілу. Відповіді на поставленні питання не зумовлювали припинення катування та нанесення тілесних ушкоджень.

Під час того як Коврига І.О. надавав відповіді на запитання присутні під час допиту невиконані військовослужбовці ЗС РФ слідували за реакцією Каширського П.П.

Якщо останній змінював тон або тембр голосу, потерпілому починали наносити удари, що свідчить про попередню змову Каширського П.П. з невиконаними військовослужбовцями ЗС РФ в частині віддання наказу на спричинення тілесних ушкоджень потерпілому.

Ковригу І.О. незаконно утримували в камері приміщення ІТТ на 1 поверсі будівлі Балаклійського ВПД №1 Ізюмського РУП ГУНП в Харківській області.

Потерпілий утримувався в умовах, які відповідають критеріям образливого та принизливого поводження з особами, без будь-яких меблів, під час утримання не надавались жодні засоби гігієни, заборонялось відвідувати вбиральні, що зумовлювало здійснення біологічних потреб потерпілим безпосередньо у приміщеннях для утримання, вода та їжа надавалась у незначних розмірах через тривалий проміжок часу, потерпілого утримували без можливості виходу надвір, після застосування фізичного насильства медична допомога не надавалась.

28.04.2022 у денний час доби (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) Ковригу І.О. відпустили до дому.

Згідно висновку комплексної судової психолого-психіатричної експертизи №134 від 29.03.2023 Коврига І.О. виявляє ознаки розладу психіки «Посттравматичний стресовий розлад», який виник внаслідок протиправних дій військових російської федерації та учасників пов'язаних з ними незаконних збройних формувань, які полягали у незаконному затриманні, утриманні у камері Балаклійського райвідділу поліції, застосуванні фізичного та психологічного насильства, нелюдських умов утримання у період часу з 18.04.2022 по 28.04.2022.

Їх дії носили для Ковриги І.О. психотравмувальний характер та спричинили страждання (маральна шкода).

Події, що відбувалися з Ковригою І.О. у період часу з 18.04.2022 по 28.04.2022 та їх наслідки постали для нього помірно інтенсивно та тривало психотравмуючими, обумовили негативні зміни фізично, психоемоційної та соціальної сфер його особистості, обмежили його соціальне функціонування та погіршили якість життя.

Таким чином, Каширський П.П., перебуваючи на території м.Балаклія, Харківської області, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та бажаючи їх настання, віддав наказ підлеглим особам з числа військових підрозділів РФ на вчинення нападу на цивільну особу, що є порушенням ст.ст.51, 75 Додаткового протоколу I (інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України) та на жорстоке поводження з цивільним населенням, а саме незаконне утримання, застосування тортур і катування (завданням ударів по різним частинам тіла) цивільної особи Ковриги І.О., в результаті чого грубо порушив вимоги ст.ст. 3, 28, 68 Конституції України, ст.ст. 1, 2, 3, 4, 6, 31, 32, 147 Конвенції.

Таким чином, громадянин РФ Коширський Павло Петрович, 29.07.1992 року народження, обґрунтовано підозрюється у віданні наказу на жорстоке поводження з цивільним населенням та на вчинення інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні

кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК України.

Крім того, 18.05.2022, близько 10:00, Каширський П.П., в порушення вимог ст.ст.51, 75 Додаткового протоколу I та ст.ст.3, 27, 32 Конвенції, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки, переслідуючи прямий єдиний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі особи та подальше її незаконне утримання із застосуванням тортур та катувань, віддав наказ невиконаним в ході досудового розслідування особам з числа військових підрозділів РФ на затримання з подальшим незаконним утриманням потерпілого Волобуєва Руслана Володимировича 06.04.1977 року народження, із застосуванням тортур та катуванням останнього.

Так, на виконання наказу Каширського П.П. невиконані в ході досудового розслідування особи з числа працівників федеральної служби безпеки та інших військових підрозділів РФ, 18.05.2022, близько 10:00, знаходячись по вул. Жовтневій, 43, м.Балаклія, Ізюмського району, Харківської області зупинили Волобуєва Р.В., погрожуючи вогнепальною автоматичною зброєю, із застосуванням заходів фізичного впливу, створивши тим самим загрозу його життю і здоров'ю, незаконно затримали потерпілого та доставили до приміщення захопленої будівлі Балаклійського ВПД №1 Ізюмського РУП ГУНП в Харківській області, за адресою: вул.Жовтнева, 33, м.Балаклія Ізюмського району Харківської області, де останній незаконно утримувався з 18.05.2022 по 06.06.2022 в приміщенні ІТТ, в камері №1, що є порушенням пункту «а» статті 3 Конвенції в частині заборони жорстокого поводження з особою.

04.06.2022, у порушення ч.2 ст.51, ч.2 ст.75 Додаткового протоколу I за наказом Каширського П.П. та у його присутності потерпілий Волобуєв Р.В. допитувався із застосуванням фіксації в одному положенні, сидячи на стільці. В ході допиту потерпілому наносились хаотичні удари руками, ногами, гумовою палицею по всім ділянкам тіла, застосовувався електрошокер в область спини та шиї - близько 5-6 ударів, в результаті чого потерпілому спричинено тілесні ушкодження у вигляді рубців на голові та правому передпліччі, які є результатом заживлення забитих ран, які утворилися від травматичної дії тупих твердих предметів за механізмом удару – стиснення, які відповідно до висновку судово – медичного експерта № 09-360/2023 від 23.03.2023 відносяться до легких тілесних ушкоджень, які викликали незначні скороминущі наслідки, тривалістю не більше 6 днів.

Відповіді на поставленні питання не зумовлювали припинення катування та нанесення тілесних ушкоджень.

Більш того, Каширським П.П. допит організовано таким чином, що після поставленого ним запитання невиконані під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, діючи за попередньою змовою групою осіб, відразу

починали наносити удари потерпілому, позбавляючи його можливості надати відповідь.

Волобуєва Р.В. незаконно утримували в камері №1 приміщення ІТТ на 1 поверсі будівлі Балаклійського ВПД №1 Ізюмського РУП ГУНП в Харківській області. Потерпілий утримувався в умовах, які відповідають критеріям образливого та принизливого поводження з особами, без будь-яких меблів, під час утримання не надавались жодні засоби гігієни, заборонялось відвідувати вбиральні, що зумовлювало здійснення біологічних потреб потерпілим безпосередньо у приміщеннях для утримання, вода та їжа надавалась у незначних розмірах через тривалий проміжок часу, потерпілого утримували без можливості виходу надвір, після застосування фізичного насильства медична допомога не надавалась.

06.06.2022 у денний час доби (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено) відпустили до дому.

Згідно висновку комплексної судової психолого-психіатричної експертизи №133 від 29.03.2023 Волобуєв Р.В. виявляє ознаки розладу психіки «Посттравматичний стресовий розлад», який виник внаслідок протиправних дій військових російської федерації та учасників пов'язаних з ними незаконних збройних формувань, які полягали у незаконному затриманні, утриманні у камері Балаклійського райвідділу поліції, застосуванні фізичного та психологічного насильства, нелюдських умов утримання у період часу з 18.05.2022 по 07.06.2022.

Їх дії носили для Волобуєва Р.В. психотравмувальний характер та спричинили страждання (маральна шкода).

Події, що відбувалися з Волобуєва Р.В. у період часу з 18.05.2022 по 07.06.2022 та їх наслідки постали для нього помірно інтенсивно та тривало психотравмуючими, обумовили негативні зміни фізично, психоемоційної та соціальної сфер його особистості, обмежили його соціальне функціонування та значно погіршили якість життя.

Таким чином, Каширський П.П., перебуваючи на території м.Балаклія, Харківської області, усвідомлюючи явну злочинність власних дій та бажаючи їх настання, віддав наказ підлеглим особам з числа військових підрозділів РФ на вчинення нападу на цивільну особу, що є порушенням ст.ст.51, 75 Додаткового протоколу I (інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України) та на жорстоке поводження з цивільним населенням, а саме незаконне утримання, застосування тортур і катування (завданням ударів по різним частинам тіла) цивільної особи Волобуєва Р.В., в результаті чого грубо порушив вимоги ст.ст.3, 28, 68 Конституції України, ст.ст.1, 2, 3, 4, 6, 31, 32, 147 Конвенції.

Таким чином, громадянин РФ Каширський П.П., 29.07.1992 року народження, обґрунтовано підозрюється у віданні наказу на жорстоке поводження з цивільним населенням та на вчинення інших порушень

законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК України.

Слідчий 1-го відділення слідчого відділу
УСБУ в Харківській області
капітан юстиції

Віра Олександрівна БІЛИК

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор, який здійснює процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні-
в.о. начальника відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Харківської обласної прокуратури

Спартак БОРИСЕНКО

Пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно ст. 42 КПК України, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру із пам'яткою про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені
«__» _____ 2023 р. в «__» год. «__» хв.

Підозрюваний:

_____
(підпис)

_____
(прізвище та ініціали)

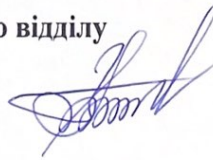
Захисник:

_____
(підпис)

_____
(прізвище та ініціали)

Повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий 1-го відділення слідчого відділу
УСБУ в Харківській області
капітан юстиції**

Віра БІЛИК